

«ВІД СМЕРТІ ДО ЖИТТЯ НАС ПЕРЕВІВ...»

У останні дні Великої посту Предстоятелі та єпископи українських Церков звернулися до вірних і духовенства з посланнями, присвяченими празникові Христового Воскресіння.

«Пасха Господня, яку ми сьогодні святкуємо, є запрошенням воскреслого Христа йти за Ним від смерті до життя. Сьогодні Він, як новий Мойсей, кличе нас покинути єгипетське рабство і служіння всьому тому, що забирає у нас гідність дітей Божих», — сказано в посланні Глави УГКЦ Святослава (Шевчука). Патріарх наголошує, що таким рабством є «культура смерті», про яку говорив Слуга Божий Папа Іван Павло II, і закликає йти тою дорогою життя, про яку було сказано в девізі візиту Святішого Отця в Україну 2001 року — «Христос — дорога, правда і життя!». «Пасха Господня — це рух цим шляхом, це початок мандрівки від землі до небес. А здійснюється цей рух силою Божою, яка сьогодні здолала найсильніше у цьому світі — саму смерть. «Від смерті бо до життя, і від землі до небес Христос Бог нас перевів». Не стіймо осторонь цього божественного прогресу, не даймо викинути себе на узбіччя життя фальшивими приманками, і тоді у цій пасхальній процесії, як об'єднаний Божий люд, вийдемо разом із нашим Спасителем від землі до небес», — зазначає Предстоятель УГКЦ.

«Сьогодні, в день Святої Пасхи, наші серця наповнюються особливою радістю, тому що Воскресіння Христове є незборимим доказом існування вічного життя», — пише у своєму посланні Патріарх Київський і всієї Русі-України Філарет (Денисенко), розвиваючи цю думку за допомогою прикладів з Євангелія та писань святих отців Церкви. «Нехай воскреслий Господь оновить наші духовні сили на добрі справи, допоможе нам подолати всі труднощі сьогодення, приведе українське православ'я до утворення єдиної Помісної Української Православної Церкви для подальшого зміцнення Української держави і покращення життя українського народу», — побажав Предстоятель УПЦ (КП), пише РІСУ.

Трьом подіям присвятив своє послання до вірних і духовенства Митрополит Київський і всієї України УПЦ (МП) Володимир (Сабодан). Головну увагу приділено Христовому Воскресінню, радість від якого, за словами Митрополита, «дарує нам сили перемогти в собі зло, долати гордість, нести тяготи повсякденного життя, удосконалювати себе, щоб стати людиною, якою задумав нас Творець». (Продовження на 5-й стор.).

ОБЛИЧЧЯ
ВЛАДИ

КАТИ
РАЙОННОГО
МАСШТАБУ

стор. 4

ДОРОГА
ДО ХРАМУ

В УКРАЇНІ
ВЖЕ ЦЕРКВА
ТИСНЕ
НА ВЛАДУ?!

стор. 5

ІСТОРІЯ
І СУЧАСНІСТЬ

ПРАПОР
ПЕРЕМОГИ
ЧИ...
СПОТИКАННЯ?

стор. 7

ПРИВІТАННЯ

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА
З ВЕЛИКОДНЕМ

Христос Воскрес!
Дорогі співвітчизники!
Щиро вітаю Вас із цим
світлим днем!

Христове Воскресіння єднає нас вірою, надією та любов'ю. Вірою в мир і власні сили. Надією, що життя буде змінюватися на краще. Дай Боже, щоб у нашому спільному домі — Україні панувала любов і єдність.

Христос Воскрес!
Великдень — це символ очищення і перемоги життя. Нехай Господь захистить нас і підтримає у всіх добрих починах. І дарує кожній родині благословення, мир та злагоду.

Христос Воскрес!
<http://www.president.gov.ua>

* * *

Шановна православна громадо Криму! Приймійте найщиріші вітання з Великим Днем Світлого Христового Воскресіння!

У житті кожного християнина Великдень — свято особливо шановане та величне. І не тільки тому, що приходить воно з весняним пробудженням і оновленням землі, але й тому, що воно є

символом перемоги життя над смертю, добра над злом, світла над темрявою, віри — над безнадією.

У ці дні ми відкриваємо Богові свої душі, просимо наповнити їх духовною силою і гармонією. Вони спонукають усіх нас по-новому побачити й відчувати себе в світі, оцінити чистоту своїх помислів, бажань та вчинків, а ще — бути добрішими, милосерднішими, благороднішими один до одного. Як переконує Святе Письмо, будь-яка добра справа, зроблена однією людиною на користь іншій, є гідною в очах Господніх і з часом обов'язково воздасться їй сторицею. Пам'ятаймо про це повсякчас і повсюди!

Зі святом Вас, шановні кримчани. Від усього серця бажаю Вам щастя і здоров'я, душевної чистоти і гармонії, миру та спокою в сімейних оселях.

Нехай Чудо Воскресіння Христового надихає Вас на добрі та праведні справи, а Пасхальне Свято стане для кожного початком нового життя — кращого і добрішого. Христос Воскрес!

З повагою,
Постійний Представник
Президента України
в АР Крим
В. Г. ЯЦУБА.

За тиждень до Свята Світлого Христового Воскресіння — Великодня — православні християни святкували Вербну неділю.

На Вербну неділю в усіх церквах відбувається урочистий обряд посвячення вербних гілок.

Вважається, що вони при цьому набувають магичних властивостей. Повішена на покутті освячена вербова гілка оберігає оселю від блискавок. Дехто робить із листочків верби настоянку, яка має лікувати від головного болю, шлункових недуг, загоєє рани, знімає жар і зцілює домашніх тварин.

ВЕРБНА НЕДІЛЯ У ПЕРЕВАЛЬНОМУ

Також селяни встромляли гілочку верби на городі. Вважається, що таким чином город буде захищений від буревіїв, віднини за тиждень буде Великдень».

На фото: Вербна неділя у кримському селищі Перевальному; священник Української Православної Церкви Київського Патріархату отець Іван проводить обряд посвячення вербних гілок; праворуч — давній читач «Кримської світлиці» з Перевального Микола Павлович Хмелюк виглядає свою газету...

Фото В. КАЧУЛИ.

ЗАСНОВНИКИ:
Міністерство культури і туризму України, Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка, трудовий колектив підприємства «Об'єднана редакція газети «Кримська світлиця».

За вагомих внесок у справу українського національного відродження, розбудову та зміцнення Української держави редакція газети «Кримська світлиця» нагороджена медаллю Всеукраїнського товариства «Просвіта» **"БУДІВНИЧИЙ УКРАЇНИ"**.

Головний редактор
Віктор
КАЧУЛА.

Газета зареєстрована Міністерством юстиції України.
Рестраційне свідоцтво КВ № 12042-913ПР від 30.11.2006 р.
Індекс: 90269.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій, відповідальність за достовірність фактів несуть автори.
Рукописи не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами - на сторінках газети.
Редакція застерігає своїм правом скорочувати публікації і виправляти мову.

ТЕЛЕФОНИ:
головного редактора - (0652) 51-13-24;
відділів - 51-13-25; 51-13-27.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
95006, м. Сімферополь, вул. Гагаріна, 5, 2-й поверх, кімн. 13 - 15.
E-mail: wik@swit.crimea.com
Сторінка в Інтернеті: <http://svitlytsia.crimea.ua>

Зам. ...
Наклад - ...

Видавець - ДП Газетно-журнальне видавництво Міністерства культури України.
03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1, тел./факс (044) 498-23-63.
Р/р 37128003000584 в УДК у м. Києві МФО 820019
код ЄДРПОУ 16482679
E-mail: vidavnictvo@gmail.com

Передплата кампанія на видання ДП «Газетно-журнальне видавництво Міністерства культури України», в т. ч. і на тижневик «Кримська світлиця», здійснюється за наступними реквізитами: вул. Васильківська, 1, м. Київ, 03040, 2 поверх, 6 корпус. Відповідальна особа за передплату - Сидоренко Ірина.
Тел./факс (044) 498-23-64.

26 КВІТНЯ - 25-мі РОКОВИНИ ЧОРНОБІЛЬСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

ПРЕЗИДЕНТ ВІДВІДАВ ЧОРНОБІЛЬСЬКУ АЕС

20 квітня Президент України Віктор Янукович разом з Генеральним секретарем ООН Бан Кі Муном та Генеральним директором МАГАТЕ Юкіо Аmano оглянув точний макет стану реактора 4-го блоку ЧАЕС.

Генеральний директор ДСП ЧАЕС Ігор Грамоткін повідомив, що ще у 1986 році, одразу після аварії, за короткий термін у 6 місяців на 4-му енергоблоці було створено об'єкт «Укриття», що максимально використовував існуючі конструкції. Однак він був нестабільним, оскільки одна зі стін реактора мала відхилення. Тому 1997-го року було прийнято План дій щодо підвищення безпеки об'єкта «Укриття».

Загалом було виділено 22 завдання, основну частину яких уже виконано, а шість знаходяться на виконанні зараз. Зокрема виконано стабілізацію об'єкта, роботи з ремонту покривлі. Нині в об'єкті діють системи пілопригнічення, до 26 квітня цього року буде введено в дію протипожежну систему та автоматизовану систему управління.

Як повідомив І. Грамоткін, ці роботи дозволили подовжити термін експлуатації об'єкта «Укриття» на 15 років, і сьогодні він відповідає всім нормам безпеки. Однак ці роботи тимчасові, тому необхідно будувати більш надійне укриття для енергоблоку. Саме таким є новий безпечний конфайнмент для об'єкта «Укриття».

Віктор Янукович, Бан Кі Мун та Юкіо Аmano переглянули демонстраційний фільм стосовно планів з будівництва нового об'єкта.

Генеральний директор ДСП ЧАЕС зазначив, що нині завершено земельні роботи під конфайнмент, ведеться підготовка фундаменту під арку, яку планується завершити до кінця нинішнього року. За словами гендиректора, навесні наступного року планується розпочати зведення безпечної арки і

до кінця 2015-го завершити реалізацію проекту.

Висота арки - 108 метрів, ширина - 257 м, а довжина - 150 м. Термін її служби без додаткового обслуговування складає 100 років.

Як повідомив І. Грамоткін, після введення в експлуатацію арки, роботи на станції не припиняться. Тут розпочнуться заходи з монтажу нестабільних конструкцій 4-го енергоблоку, вилучення радіаційно зараженого обладнання та залишків палива для подальшої утилізації.

Усі роботи з підвищення безпеки об'єкта «Укриття» здійснюються за рахунок країн-донорів.

<http://www.president.gov.ua>

«ЧОРНОБІЛЬ МІГ СТАТИСЯ ЛИШЕ В СРСР» - читайте стор. 4.

ДОНОРСЬКІ ЧОРНОБІЛЬСЬКІ МІЛЬЙОНИ

Країни-донори виділять на реалізацію "чорнобильських проектів" понад 400 мільйонів євро. Про це іхні представники країні учасники заявили 19 квітня під час донорської конференції у Києві.

Зокрема, за словами президента ЄБРР Томаса Мірова, банк виділить на реалізацію проектів 120 мільйонів євро.

"Я хочу заявити, що ЄБРР буде вносити свій внесок, а саме 120 млн. євро, але рада директорів ще повинна затвердити це на нашому засіданні в травні", - сказав Міров.

За його словами, якщо в поточному році країни-донори не дадуть на реалізацію "чорнобильських проектів" більше EUR 480 млн, то ЄБРР попросить Раду директорів збільшити суму, що виділяється на 50% - до EUR 180 млн.

Зі свого боку президент Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу заявив, що ЄС виділить на "чорнобильські програми" 110 мільйонів євро.

"До теперішнього часу Єврокомісія надала EUR 470 млн. на чорнобильські проекти, включаючи соціальну підтримку постраждалих територій. EUR 110 млн. додатково пропонуються, як демонстрація нашої солідарності для створення безпечної зони навколо Чорнобиля", - заявив Баррозу.

У свою чергу, посол Росії в Україні Михайло Зурабов заявив, що його країна виділить на "чорнобильські проекти" в 2011-2012 роках 45 мільйонів євро.

"Відзначаючи важливість завершення в терміни реалізації фінальної стадії проектів з приведення в порядок майданчика Чорнобильської АЕС, уряд Російської Федерації ухвалив рішення внести до відповідних фо-

ндів протягом 2011-2012 років 45 мільйонів євро", - сказав він.

Дещо більше на Чорнобиль готова виділити Франція. За словами французького прем'єра Франсуа Фійона, його країна готова перерахувати на ці цілі 47 мільйонів євро.

Він зазначив, що на сьогоднішній момент, коли лінія надходжень до Чорнобильського фонду вже відкрита, необхідно використовувати цю можливість. "Ми повинні покласти край цій сумній спадщині", - сказав глава французького уряду. Франсуа Фійон також зазначив, що Франція вже перевела на першій роботі з реалізації "чорнобильських проектів" EUR 160 млн.

Зі свого боку інший локомотив Євросоюзу Німеччина пообіцяла виділити на "чорнобильські проекти" 42,4 млн. євро.

До фінансування чорнобильських проектів приєднались ще низка країн ЄС і "азіатських тигрів". Так, Великобританія виділить на чорнобильські програми 28,5 мільйонів фунтів, Австрія - 2,5 млн. євро, Бельгія - 300 тис. євро, Литва - 10 тис. євро, Китай - 4 мільйони євро, Індія - 1 мільйон євро.

Крім того, до проекту долучаються і США. За словами Збігнева Бжезінського, Вашингтон виділить на "чорнобильські проекти" 123 мільйони доларів.

Раніше президент України Віктор Янукович заявив, що для завершення реалізації "чорнобильських проектів" Україні необхідно 740 мільйонів євро.

Інтерфакс-Україна.

ОБЖЕНОМО СРСР І АНТАЛІЮ!

Керівництво України пропонує створити на західному березі Криму великий розважальний центр, облаштований за аналогією з турецькою Анталією, заявив віце-прем'єр-міністр - міністр інфраструктури Борис Колесніков.

"Ми хочемо створити проект, якщо проводити аналогію, то найближче до Анталії. Проект на сто готелів, декілька тисяч гектарів з розважальною зоною, міжнародним аеропортом", - сказав віце-прем'єр журналістам у понеділок в Криму.

За словами Колеснікова, будівельні роботи на заході півострова планується розпочати після Євро-2012.

Кабінет міністрів України обіцяє преференції компаніям, які зажавають взяти участь у реалізації проекту. "Уряд погашатиме кредити аж до 4-5% річних", - сказав віце-прем'єр. Крім того, "десять років всі нові і діючі

готелі не платитимуть податки на прибуток".

"Крим минулого року прийняв 6 мільйонів туристів, наше завдання, щоб за 10 років ми вийшли на 20 мільйонів туристів. За часів СРСР Крим приймав 10 мільйонів", - заявив Колесніков.

ПОТРІБЕН НАМ БЕРЕГ ТУРЕЦЬКИЙ

Туреччина планує провести в Сімферополі восени 2011 року економічний форум і виставку «ІнотексКрим», у ході якого Крим зможе представити турецьким бізнесменам свій потенціал та інвестиційні проекти, повідомив надзвичайний і повноважний посол Туреччини в Україні Ахмет Меріч на зустрічі з головою Ради міністрів Криму Василем Джарти, інформує прес-служба кримського уряду.

За словами Меріча, Туреччина ставиться до України як стратегічного партнера. Таке партнерство передбачає, зокрема, впро-

вадження вільної торгівлі між двома країнами й скасування віз. «Сьогодні Туреччина перебуває в стадії розробки впровадження вільної економічної зони Причорномор'я, що позитивно може позначитися на розвитку всіх країн Чорноморського басейну. В зв'язку з цим турецька сторона розглядає Крим як достатньо перспективний, інвестиційно привабливий регіон», - йдеться в повідомленні Радміну.

На зустрічі зі спікером Верховної ради Криму Володимиром Константиновим посол заявив, що «у Туреччині немає ніяких прихованих планів на рахунок Криму», тому його країна розраховує на розуміння, підтримку й толерантне ставлення до її починань. «Вони принесуть взаємовигідну користь і зміцнять наші добросусідські відносини», - сказав дипломат, якого цитує прес-служба кримського парламенту.

<http://crimea.union.net>

ДЕПУТАТСЬКЕ «НЕДО-УМЕНИЕ»

Севастопольські депутати прийняли звернення до Верховної Ради України з пропозицією пришвидшити ухвалення Закону «Про мови в Україні» та висловили протест Венеціанській комісії. «Севастопольський городской Совет с огорчением и недоумением воспринял выводы Европейской комиссии... относительно целесообразности принятия проекта закона Украины «О языках в Украине» На думку місцевих народних обранців, в її рішеннях використовуються подвійні стандарти. Керівник фракції «Комуністи Севастополя» Василь Пархоменко назвав рішення депутатів марною справою та порадив представникам Партії регіонів, що утворюють більшість у міськраді, звертатися не в закордонні установи, а до Президента держави Віктора Януковича. Підтримав колегу-депутата й керівник фракції «Народна партія» Леонід Жунько. На його думку, мова - внутрішнє питання держави й вирішувати його треба самотужки.

ХТО В ДОМІ ГОСПОДАР

Керівництво Севастопольського морського порту продовжуватиме наполягати на тому, щоб російський Чорноморський флот дозволить використовувати для причалювання круїзних лайнерів Мінну стінку, де зараз базуються кораблі ЧФ. Начальник пасажирського комплексу порту Л. Якимчук спростував відомості про те, що порт задовольняє причали Севастопольського морського заводу: «Треба вкласти чимало грошей, аби приймати судна біля причалів Севморзаводу. Порту вигідніше використовувати власний причал, треба лише подовжити його на 100 метрів за рахунок Мінної стінки.

Для довідки: Мінна стінка, де розташовані кораблі Чорноморського флоту Росії, знаходиться у самому центрі міста, впритул до Севастопольського морського порту. Керівництво міста й порту тривалий час ведуть переговори з командуванням Чорноморського флоту Росії про можливість подовження портового причалу на 100 метрів, але поки що - безрезультатно.

СПРИЯННЯ ПО-СЕВАСТОПОЛЬСЬКИ

«Ми будемо максимально сприяти будівництву житла для українських та російських військовослужбовців», - заявив голова Севастопольської міської держадміністрації Валерій Саратов на зустрічі з міністром оборони України Михайлом Єжемем та міністром оборони Росії Анатолієм Сердюковим під час їхнього перебування цього тижня у Севастополі.

Зі слів градоначальника, вже підписана угода на будівництво 1265 квартир для вояків Чорноморського флоту. Для українських же моряків будівництво тільки сплановано та й то лише на 237 квартир. Масштаб максимуму севавтопольського чиновного сприяння десь 1 до 6 - на користь Росії.

БОРЖНИК НЕ КВАПИТЬСЯ

Росія погасила частину боргу з заробітної плати севавтопольських підприємств Чорноморського флоту в сумі близько 5 мільйонів гривень. Повністю розрахуватися з боргами із заробітних плат обіцяють до кінця квітня, - повідомив журналістам міський голова Севастополя Валерій Саратов. Крім того, будівельне управління Міністерства оборони Росії заборгувало 12 мільйонів гривень Пенсійному фонду України. Щодо погашення цього боргу російська сторона поки що відбулася лише обіянками.

ДОВОГОЧІКУВАНА ПАРОМНА ПЕРЕПРАВА

Україна і Туреччина налагоджуватимуть паромну переправу між портами двох держав. Про це йшлося на зустрічі заступника голови Севастопольської міської держадміністрації Ігоря Локтіонова з Торговим Аташе Генерального Консульства Турецької Республіки у м. Одесі Неджетом Есером. Переправа конче потрібна, проте її можна здійснити лише за сприяння урядів України і Туреччини та підтримки проекту бізнесовими колами двох держав. «Ми відкриті для інвестицій, готові розглядати пропозиції турецької сторони і сприяти їх реалізації», - заявив на зустрічі, що пройшла у Севастопольській міській держадміністрації, заступник міського голови Ігор Локтіонов. «Туреччина зацікавлена у спільній плідній роботі і виявляє особливу повагу до стосунків України та Туреччини», - запевнив українську сторону Неджет Есер.

ПІД ПРИЦІЛОМ ЄВРОПЕЙСЬКИХ МАС-МЕДІА

Севастополь відвідали представники Берлінського Союзу журналістів. Представників мас-медіа зацікавила співпраця місцевої влади з урядом України, а також питання, пов'язані з базуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території Севастополя. З гостями зустрівся заступник міського голови Ігор Локтіонов. Він розповів журналістам про основні напрямки розвитку Севастополя та відповів на їхні запитання. «Підтримка Президента та уряду України у вирішенні міських проблем дозволяє нам назвати такі стосунки конструктивними», - сказав Ігор Локтіонов. Стосовно співпраці з Чорноморським флотом Російської Федерації, чиновник повідомив, що через кілька місяців на зустрічі з представниками уряду Російської Федерації обговорюватиметься низка інвестиційних проектів, які реалізуватимуться спільно на орендованих Чорноморським флотом землях.

«ДОПОМОЖЕМО ТУРИСТАМ ЗАЛИШИТИ ГРОШІ...»

У Севастополі розвиватимуть подієвий туризм за рахунок проведення фестивалів та інших культурних заходів. З квітня по жовтень у вихідні дні тижня проводитимуться заходи з розряду подій міста. Туристи приїжджатимуть на ту чи іншу подію й залишатимуться у Севастополі на два дні. «Давайте допоможемо туристам витратити свої гроші, надаючи їм якісні послуги», - каже міський голова Валерій Саратов. Він запропонував підприємцям зі сфери рекреації створити спеціальний фонд розвитку подієвого туризму, який буде на паритетних засадах наповнюватися за рахунок їхніх внесків та міського бюджету.

Підготувала Лідія СТЕПКО.

УКРАЇНА-КРИМ-РОСІЯ: ЩОБ ПЕРЕМОГЛА ДРУЖБА

День 19 квітня вже став відомий в Криму, як день Росії, оскільки саме від нього починається відлік часу, відколи Крим було приєднано до Російської імперії. Цьогоріч 228 річницю Таврійського маніфесту Катерини II проросійські сили святкували досить скромно, якщо взагалі те, що відбулося в головному парку Сімферополя, можна було назвати святкуванням. Здається, присутні там жіночки у відповідному сценічному вбранні так своєї черги на виступ і не дочекалися.

Не було і того, що зазвичай зветься мітингом і дає уявлення про настрої громади, а передовсім - оцінки нею політичної ситуації в країні. А це ж і було найцікавішим - адже вже понад рік в державі біля керма саме та влада, з якою проросійські сили пов'язували найсміливіші сподівання. Та розчарування в російській ідеї вона, схоже, не поспішає. Бо те, що добре на емоційному побутовому рівні, вимагає дуже серйозного корегування, коли ти - на капітанському містку і за тобою пильно споглядає світове співтовариство.

Тож практично єдине, що відбулося біля каменя, котрий позначає місце спорудження в майбутньому пам'ятника Катерині II, це збір підписів під зверненням до прем'єр-міністра АРК та мера Сімферополя з проханням віднайти кошти та звести-таки пам'ятник імператриці. Нечисельна громада, що переважно представляла собою партію «Русское единство» та громадську організацію «Русские силы Крыма» зі своїми лідерами була напролюд міролюбною, не вигуквала свої улюблені слогани на кшталт «Севастополь - Крим - Росія» і не погрожувала розправою над «хохлами», чим особливо запам'яталася, коли зірвали ходу зі смолоскипами на честь вшанування пам'яті героїв Крут, на яку подала заяву громадська організація «Патріоти України».

Виникало враження, що всі якось водночас потверезішали. І насправді, звідки оте прагнення обов'язково когось нашкодити? Вам потрібен пам'ятник імператриці? Якщо це дійсно зігріє чийсь душу - нехай буде. Адже не забракло місця, коли з'явився пам'ятник компартійному лідеру Миколі Кириченку на Набережній. Не треба придумувати волю й інших, скажімо, якщо вони хочуть вшанувати пам'ять загиблих під Крутами хлопців. Та і чому, вимагаючи пам'ятник Катерині II, треба обов'язково дорікнути татарам, які одержали дозвіл на спорудження мечеті? І навіщо порушувати у Верховній Раді питання про перепрофілювання єдиної в Криму Української гімназії, як зробив це свого часу депутат Слюсаренко? Чому обов'язково треба посилювати свої позиції за рахунок когось, і навіть не когось, - свого брата, а не жити за принципом «всім сестрам по сергам»? Тим більше, у той час, коли попереду - такі серйозні виклики, пов'язані з реформуванням практично усіх сфер життя, коли бідність та нестабільність однаково прикорочують віку представників усіх народів?

Про все це, а також про внутрішню ситуацію в російському руху в Криму я вирішила поговорити з одним із його нових лідерів, очільником громадської організації «Русские силы Крыма», депутатом ВР АРК минулого скликання Віктором Валерійовичем Поповим.

- Ситуацію, яку переживають сьогодні проросійські сили Криму, можна назвати кризовою. Десятиліттями лідери проросійських організацій маніпулювали громадською думкою, дбаючи насамперед про своє кар'єрне зростання та інші особисті інтереси замість того, аби зосередити усі зусилля на задекларованих цілях. І вибори 2010 року показали, що все це не лишилося непоміченим. Тож настав час декому просто відійти в сторону. Майбутнє проросійських організацій та їхню діяльність я бачу вже в іншому форматі. Росіянам Криму необхідно повернути віру в себе і в свої можливості, якщо вони втратили під час оранжової епохи.

- І тим не менше, тоді вони були дуже активними, піддавали владу гострій критиці, і це зовсім не було

Віктор Попов.

схожим на апатію. А ось зараз - я так і не зрозуміла, що у людей на душі і чи стала нинішня влада для них своєю?

- Звичайно ж, Президента Януковича ми сприймаємо, у першу чергу, як захисника росіян України, котрий намагається налагодити тісні зв'язки з нашою етнічною батьківщиною. Про це свідчать харківські домовленості, пролонгування угоди щодо базування в Севастополі російського Чорноморського флоту. Ось і зараз тривають перемовини з Москвою про входження у єдиний митний союз.

Але ж не надто успішно. Вимальовується формула 3+1 замість однозначного - чотири. І ще не відомо, що оберне український Президент: євроінтеграцію чи міцну четвірку.

- Щодо євроінтеграції, тут Україна має йти пліч-о-пліч з Росією, в першу

чергу, усвідомлюючи - лише в тісному союзі з нею можна підняти власну економіку, а не стати звалищем для західноєвропейського неопотребу. І вступати до митного союзу слід, навіть якщо доведеться вийти із ВТО. Адже ми вирішили питання з НАТО, і нічого від цього не втратили.

А чи не здається вам, що в статусі членів нині окремих держав емоційна складова раніше чи пізніше може розбитися об здоровий прагматизм, і це буде дуже боляче? Адже ми вже - не одна родина, ми майже 20 років прожили окремо!

- Так. 20 років - окремо від своїх мізків, від рук, від ніг. Та і Росія без України - мов птах без одного крила. Ми маємо бути разом і усвідомлювати, що західні політики зумисне нас розділяють, аби ми залишалися бідними, залежними, слабкими. Раніше я належав до Прогресивної соціалістичної партії, і мої переконання щодо ідей слов'янської єдності не змінилися.

А чому ж Ви залишили партію?

- Мене не влаштували деякі організаційні моменти, та і на сьогодні її кримський осередок практично не функціонує. А ось громадська організація, яку я тепер очолюю, має непогані перспективи. Думаю, з часом вона перетвориться на всеукраїнську партію, яка візьме участь у виборах до ВР України.

У розмові з Віктором Поповим ми, звичайно ж, торкнулися і питання «агресивної українізації», яку «припинив новий Президент». Правда, до цього мій співрозмовник додав:

- Я люблю Україну, люблю Крим, хочу, щоб земля процвітала. І переконаний, що друга державна мова -

російська - аж ніяк не зашкодить розвитку української, тільки треба вирішувати це питання делікатно і нікого не силувати.

А в подальшому спілкуванні з'ясувалося, що полри усі розбіжності в наших поглядах, обмін думками - річ все ж таки корисна. Ми зійшлися на тому, що авторитет громадського діяча напряму пов'язаний не лише з його умінням виголошувати ті чи інші гасла, але і з предметною турботою про людей, знанням їхніх проблем і потреб. Виявилось, все це дійсно не байдуже Віктору Валерійовичу. Не випадково ж він увійшов до громадської Ради при Раді міністрів Криму і очолює той її комітет, що опікується охороною здоров'я, соціальною політикою та ветеранськими правами. І, захищаючи інтереси кримчан, Віктор Попов не буде розподіляти їх за національною ознакою. Тим більше, що на моє запитання, чи дійсно етнічні росіяни та українці Криму є антагоністами, він заперечив:

- Звичайно, ні. Такими намагаються зробити їх підступні політики. Вони прагнуть нас роз'єднати, стравити. Але ми мусимо пам'ятати і зберігати в собі те добре, що об'єднувало нас раніше. Тож сподіваюся, Віктор Валерійович ніколи не буде серед тих, хто, сіючи ворожнечу, розраховуватиме на добрий ужинок. Час таких політиків вже минає.

Ось і одіозний депутат кількох скликань Олег Родивілов під час зібрання замість того, щоб паплюжити когось за національною ознакою, заговорив про істину, що не гідна жодної людської спільноти, - підприємця, який у радгоспі Красному, де в роки війни відбувалися масові катування людей, на густо политому кров'ю полі веде будівництво якоїсь споруди, у той час, як депутати вже неодноразово порушували питання про створення там меморіалу. О. Родивілов закликав присутніх 22 червня вирушити до радгоспу Красного і зруйнувати новобудову. Й тут мені з ним по дорозі, і, думаю, не лише мені.

Воно, звичайно, зрозуміло: щоб експлуатувати вузьконаціональну ідею, не треба багато тям, але людям потрібні не лише друга державна мова, але й право бути почутими, захищеними, гідне людське життя. І це - перспектива діяльності для справжнього політика, це й досі не заповнена почесна ніша, бо, як бачимо, не кожному вона підстає. Не слабо, Вікторе Валерійовичу?

Тамара СОЛОВЕЙ.
(Фото автора).

ЄВРОПА КРИМУ - НЕ УКАЗ?

Верховна Рада Криму різко розкритикувала рекомендації Венеціанської комісії, яка негативно висловилася щодо законопроекту про мови в Україні. Його до українського парламенту подали народні депутати Сергій Гриневецький, Сергій Єфремов і Петро Симоненко. Кримські ж обранці не лише критикували європейські інституції, а й закликали Верховну Раду України негайно розглянути й ухвалити згаданий законопроект, який, на думку експертів Венеціанської комісії, суттєво розширює застосування російської мови та обмежує - української.

76 депутатів - це більше за 3/4 всього депутатського корпусу Верховної Ради Криму - підтримали звернення до Венеціанської комісії, яка наприкінці березня аналізувала законопроект «Про мови в Україні» депутатів Гриневецького-Єфремова-Симоненка і в своїх рекомендаціях критично відреагувала щодо норм цього законопроекту. Кримські депутати вважають, що Венеціанська комісія підготувала «не юридичний, а політичний аналіз» законопроекту, тим самим «дискримінуючи за мовною ознакою» громадян України, для яких державна мова не є рідною.

«Цей документ, що підготувала Венеціанська комісія, розпалює ворожнечу між народами. А європейцям слід повчитися в Україні тій толерантності, яка є в багатонаціональному Криму», - вважає депутат від Партії регіонів Олександр Баталін.

Його колега у фракції Лентун Безазієв пішов далі і звинуватив експертів Венеціанської комісії у причетності до хрестових походів, які ініціювали багато століть тому венеційські дожи-правителі - з якими, очевидно, не має нічого спільного сучасне місце засідань комісії.

Зрештою, ці звинувачення до остаточного варіанту документа не увійшли, але кримські депутати більшістю голосів закликали «переглянути висновки» комісії, зроблені щодо згаданого законопроекту. Звернення адресували й до Ради Європи, Європейського парламенту та ОБСЄ, які теж критично оцінювали положення проекту Гриневецького-Єфремова-Симоненка.

Утрималися від голосування всі члени фракції «Курултай-Рух», а її лідер Рефат Чубаров нагадав колегам із проурядової більшості про проблеми, з якими зіштовхується кримськотатарська преса та освіта в автономії, про те, що не забезпечує право депутатів виступати у Верховній Раді Криму кримськотатарською та українською мовами, про те, як ще місяць тому він звертався до спікера щодо необхідності наповнення українськомовного та кримськотатарськомовного варіантів офіційного сайту парламенту автономії, а вони й досі виконані лише російською мовою.

Рефат Чубаров зазначив, що, захищаючи свою мову, свою культуру, свої традиції, «негідно забувати про те, що точно такі ж права мають інші люди». Він закликав із наступної сесії забезпечити, «нарешті, умови для того, щоб й інші мови, якими говорить кримське суспільство і депутати, рівно звучали у парламенті». Чубаров заявив, що «з задоволенням» виступатиме і державною мовою, так і рідною кримськотатарською. Спікер у відповідь промовчав.

Зрештою, ті ж три чверті депутатів ухвалили звернення до українського парламенту з закликом негайно ухвалити законопроект «Про мови в Україні», підготовлений парламентаріями Сергієм Гриневецьким, Сергієм Єфремовим і Петром Симоненком.

Володимир ПРИТУЛА.
(Радіо Свобода).

ЛОЗІНСЬКИЙ ОДЕРЖАВ 15 РОКІВ ЗА ВБИВСТВО

Колишнього народного депутата України Віктора Лозінського позбавлено волі на 15 років за вбивство жителя Голованівського району Кіровоградської області Валерія Олійника. Як передає кореспондент УНІАН, таке рішення 20 квітня оголосила суддя Дніпровського району м. Києва Неллі Ластівка. Оголошення вироку тривало майже 5 годин.

Як зазначається у вирокі В.Лозінському, суд урахував ступень тяжкості скоєного ним злочину і той факт, що він не визнав свою вину, вчинив злочин у стані алкогольного сп'яніння, вчинив злочин, який є загально-небезпечним і скоєним з особливою жорстокістю.

Враховуючи ці фактори, суд дійшов висновку, що «виправлення та перевиховання В.Лозінського можливе тільки в місцях позбавлення волі».

Крім того, суд зобов'язав В.Лозінського сплатити судові витрати за проведення експертиз різним експертним установам на загальну суму, що перевищує 10 тис. грн.

Водночас, суд зняв арешт із рухомого і нерухомого майна, яке належить В.Лозінському, оскільки ніким не заявлялося цивільного позову.

Вирок може бути оскаржений протягом 15 діб в Апеляційному суді м. Києва.

Як повідомляв УНІАН, 16 червня 2009 року на території мисливських угідь у Кіровоградській області внаслідок сутички з народним депутатом від БЮТ В.Лозінським, районним прокурором Євгеном Горбенком і начальником рай-

відділу міліції Михайлом Ковальським загинув місцевий житель В.Олійник, 1954 року народження.

Генпрокуратура порушила кримінальну справу за ч. 2 ст. 121 (умисне тяжке тілесне ушкодження, здійснене способом, що носить характер особливої муки, або здійснене групою осіб, а також з метою залякування потерпілого або інших осіб, або виконане на замовлення, або привело до смерті потерпілого).

3 липня 2009 року Верховна Рада позбавила В.Лозінського депутатських повноважень, після чого Печерський райсуд Києва дав дозвіл на його затримання і доставку його до суду.

30 липня 2009 р. В.Лозінський був оголошений у міжнародний розшук. Він добровільно здався в Києві 1 березня 2010 р. після 8 місяців розшуку.

3 березня 2010 року Печерський районний суд Києва обрав В.Лозінському запобіжний захід у вигляді арешту.

14 грудня 2010 року Дніпровський районний суд Києва розпочав розгляд кримінальної справи.

Під час судових дебатів 1 квітня 2011 року В.Лозінський, виступаючи з останнім словом, заявив, що не вбивав громадянина В.Олійника, а колишній егер Голованівського лісництва Кіровоградської області Василь Перепелиця запевняв, що В.Олійника убив не В.Лозінський, а він сам із необережності під час незаконного полювання у лісі.

Водночас прокуратура вимагала засудити В.Лозінського до довічного ув'язнення. Адвокат обвинуваченого просив суд виправдати його підзахисного. Зокрема,

адвокат назвав усі звинувачення прокуратури безпідставними. За його словами, В.Олійник загинув внаслідок нещасного випадку.

* * *

Трьох фігурантів кримінальної справи, порушеної проти колишнього народного депутата України Віктора Лозінського за вбивство жителя Голованівського району Кіровоградської області Валерія Олійника, позбавлено волі на різні терміни, зокрема, й умовно.

Зокрема, за вироком суду до 9 років позбавлення волі з конфіскацією майна засуджено колишнього прокурора Голованівського району Кіровоградської області Євгена Горбенка.

Рішенням суду він також позбавлений права протягом 3-х років обіймати посади у правоохоронних органах і представляти інтереси у владних структурах. Разом з тим, Є.Горбенка позбавлено класного чину «радник юстиції».

Колишнього начальника Голованівського райвідділу міліції цієї ж області Михайла Ковальського, враховуючи його щире розкаяння, активну співпрацю зі слідством, добровільне звільнення з органів внутрішніх справ, суд вирішив позбавити волі на термін 5 років з відміною виконання вироку, якщо він протягом 3-х років не вчинить будь-якого іншого злочину, справно відомлятиме органи внутрішніх справ про зміну місця свого проживання і з'являтиметься до них для поставлення відповідних відміток. Також М.Ковальського позбавлено спеціального звання «підполковник міліції».

Третього фігуранта справи – егера Василя Перепелицю – вироком суду засуджено до 4 років позбавлення волі.

11 УКРАЇНСЬКИХ АКАДЕМІКІВ ЗАСТУПИЛИСЯ ЗА КУЧМУ

Розслідування справи другого Президента України Леоніда Кучми ведеться вибірково. Про це йдеться у відкритому зверненні одинадцяти академіків Національної академії наук України до Президента України Віктора Януковича, передає Іb.ua.

«Одні обставини надміру роздуваються, інші – чомусь замовчуються і забуваються, ніби викреслюються з історії. Часом має місце підміна понять, через що служіння інтересам країни піддається осуду, а торгівля державними таємницями залишається безкарною», - сказано у зверненні.

Автори звернення дивуються, чому з часом «забулося» «протизаконне походження» записів колишнього офіцера Управління державної охорони майора Миколи Мельниченка.

«Забудлося» й те, що він вивіз за кордон дані, які становлять державну таємницю України. Невиправданно ігнорується і те, що саме М.Мельниченко звинуватив нашу країну у продажу РЛС «Кольчуга» до Іраку, що призвело до втрати її позицій на світовому ринку зброї», - відзначають автори листа.

Академіки НАНУ наголошують, що поведінка М.Мельниченка підкріплює чулки про «надані йому владою гарантії недоторканості». Навряд чи це можливо «в правовій державі, яка має власні інтереси і власну гідність», - наголошується в листі.

Автори звернення підтримують прагнення встановити істину у справі про вбивство журналіста Георгія Гонгадзе.

Відзначаючи вклад Л.Кучми у становлення й зміцнення сучасної української державності, академіки НАНУ закликають «не допустити його неправедного переслідування».

Звернення підписали: президент НАНУ Борис Патон, академік, ректор Київського Національного університету імені Шевченка Леонід Губерський, академіки Юрій Кундів, Валерій Смолий, Валерій Геєць, Іван Неклюдов, Юрій Зозуля, Геннадій Книшов, Ярослав Яцків, Борис Олійник, Петро Толочко.

КРИМСЬКІ КОМУНІСТИ ОБРАЛИ НОВОГО ЛІДЕРА

Член центрального комітету Комуністичної партії України Олег Соломахін обраний першим секретарем кримського республіканського комітету КПУ. Таке рішення ухвалив пленум сформованого в четвер на конференції в Сімферополі рескому Компартії.

Соломахину 51 рік. Він перебуває в партії з 1982 року. Останнім часом працював помічником депутата Верховної Ради України з фракції КПУ Марини Перестенко.

«Здорова розмова сьогодні була, розмова була ширшою - це як і партійна сповідь, і як однозначна оцінка, що відбулося очищення республіканської організації», - сказав журналістам лідер КПУ Петро Симоненко.

Президія центрального комітету Компартії 16 грудня 2010 року виклала нардепа Леоніда Грача, який керував кримським рескомом з вересня 1993 року, з партії і фракції в парламенті, а також ухвалила рішення про розпуск рескому. Грач критикував КПУ за співпрацю з Партією регіонів і виступав за вихід комуністів з коаліції з ПР у ВР. Грач з 27 лютого 2011 року очолює КППС - Компартію робітників і селян.

<http://crimea.unian.net>

КАТИ РАЙОННОГО МАСШТАБУ

Прокурор Чернівецької області Петро Коваль підтвердив факт побиття і катування головою (нині вже колишнім) Заставнівської РДА Михайлом Бойчуком, його родичами й охоронцями водойми чотирьох рибалок на одному із платних ставків райцентру Заставна, що мав місце минулої суботи.

Як передає кореспондент УНІАН, про це П.Коваль заявив 20 квітня на прес-конференції у Чернівцях.

«Мною було прийнято рішення про затримання чотирьох із п'яти осіб (зятя, брата М.Бойчука і двох охоронців ставка), які брали участь у катуванні. Підставою для їх затримання стало те, що минулої ночі у ресторані «Хрещатик» у Заставні зять голови РДА, його дружина і сам керівник району М.Бойчук намагалися тиснути на викрадених з лікарні рибалок і підкупити потерпілих, а також чинили проти них інші протиправні дії. Всім затриманим дана можливість захищати свої інтереси з адвокатами», - заявив прокурор.

Відповідаючи на запитання УНІАН, чи встановлено факт

присутності М.Бойчука під час побиття рибалок на ставку, оскільки той категорично це відкидав у своїх офіційних заявах, прокурор Чернівецької області сказав: «Якби у цього не встановили, то не порушили би кримінальної справи проти керівника району Бойчука, а лише за фактом. Більше того, встановлено, що він особисто брав участь у побитті одного з рибалок за допомогою дерев'яного предмету типу біти».

Також прокурор пояснив, чому не затриманий «керівник і ініціатор жажливого злочину», голова райдержадміністрації М.Бойчук.

«Це рішення мною було прийнято більше з етичних міркувань, бо він надав довідки, що є інвалідом третьої групи і має проблеми з серцем. На даний час нами перевіряється вся медична документація щодо цього», - заявив П.Коваль.

При цьому він додав, що попередив М.Бойчука про неприпустимість тиску на потерпілих і їхніх родичів. «Якщо далі з його боку буде факт впливу на потерпілих та їхніх родичів - незалежно у якій формі, - мною буде негайно прийняте рішення про обран-

ня іншої міри запобіжного заходу, аніж діюча підписка про невиїзд», - сказав прокурор області.

Також він повідомив, що того ж дня, коли до прокуратури надійшли заяви потерпілих, ним була створена слідчо-оперативна група для найшвидшого реагування на резонансну подію.

Як повідомляв УНІАН, 16 квітня у райцентрі Заставна кілька озброєних рушницями чоловіків у присутності голови Заставнівської райдержадміністрації М.Бойчука жорстоко побили чотирьох місцевих жителів, які вирішили порибалити на одному з платних ставків «Блакитна нива».

За словами потерпілих В.Слободяна, І.Абрамовича та М.Михайлюка, «охоронці ставка» били їх бітами по тілу, приковували кайданами до бетонних стовпів, погрозували вбити й опустити тіла на дно ставка, щоб погодувати риб», а також стріляли з рушниць у повітря, коли заляканим людям дали три хвилини, щоб утекти. І.Абрамовичу рушницею один з охоронців вибив зуби. Четвертого напарника рибалок — І.Бабя, який до 18

квітня лежав у районній лікарні з проламанним черепом, за повідомленням прес-служби облорганізації «Батьківщини», виписали з лікарні і «зробили документи, що він вдарився у себе вдома».

19 квітня прокуратура Чернівецької області порушила кримінальну справу стосовно голови Заставнівської райдержадміністрації М.Бойчука. Також порушено кримінальну справу стосовно його рідного брата, зятя і двох охоронців приватних ставків за ст. 27, ч. 3 ст. 365 і ч. 2 ст. 127 Кримінального кодексу України.

Після порушення кримінальної справи правоохоронці заарештували охоронців, зятя і рідного брата М.Бойчука. Самого М.Бойчука не затримали, оскільки той надав довідки про свою інвалідність.

Голова Чернівецької облдержадміністрації Михайло Палієв 19 квітня вніс подання до Адміністрації Президента України і Кабінету Міністрів України щодо звільнення М.Бойчука з посади.

20 квітня Президент України Віктор Янукович підписав розпорядження про звільнення М.Бойчука з посади голови Заставнівської РДА Чернівецької області.

ЧОРНОБИЛЬ МІГ СТАТИСЯ ЛИШЕ В СРСР

АРХИВИ КГБ СВДЧАТЬ, ЩО ДАНІ ПРО ХАЛАТНІСТЬ, АВАРІЇ ЧИ ВИТІК РАДІАЦІЙНИХ РЕЧОВИН З ЧАЕС ПРОТЯГОМ 1971—1986 РОКІВ ПАРТІЯ КВАЛІФІКУВАЛА ЯК ДЕЗІНФОРМАЦІЮ І АКТИВНО ПРИПИНЯЛА «ПОШИРЕННЯ ЧУТОК»

Володимир В'ятрович зазначив: «Архіви подають інформацію, що за період експлуатації в 1977—1981 на атомній електростанції відбулося 29 аварійних зупинок, з них 8 — з вини обслуговуючого персоналу. Лише у 1983—1985 рр. сталося 5 аварій і 63 відмови основного обладнання».

В'ятрович розповів, що КДБ вів постійний нагляд за ЧАЕС як за стратегічним об'єктом, проте часом навіть абсолютно кричущі звіти чекістів якщо не губилися в нутрощах самої спецслужби, то надто пыльні співробітники отримували стягнення за «дезінформування партії».

Від початку спорудження атомної станції УРСР не отримала повних технічних характеристик об'єкта, вже не кажучи про відсутність належної кваліфікації у робітників і постійні повідомлення про поставку бракованих матеріалів, — наводить

факти історик.

Дослідник зробив висновок, що атомна станція в Чорнобилі так і не розпочала роботу нормально. Він цитує звіт КДБ від 17 січня 1979 року: «На окремих ділянках будови другого блоку Чорнобильської атомної електростанції зафіксовано факти відходу від проектів і порушення технології ведення будівельних і монтажних робіт, що може привести до аварій та нещасних випадків».

«Працівники ЧАЕС, жителі довколишніх міст так ніколи і не були повідомлені про значний радіоактивний витік 20 квітня 1981 року чи вересневу аварію 1982 року на першому енергоблоці АЕС», — пише Володимир В'ятрович.

Після аварії 1982 року експерти відзначали перевищення допустимого рівня радіації в сотні разів. Виявлені ними «гарячі» частинки були небезпечними для людей,

могли призвести до серйозних ускладнень включно зі смертю через «пропалювання» тканин організму. Натомість керівник КДБ УРСР С.Муха інформував В.Щербицького не про заходи з охорони здоров'я, а лише про інформаційні наслідки аварії: «Обстановка в оперативному плані на АЕС і околищах нормальна. Фактив поширення панічних чуток не відзначається».

«Тришини в перекриттях третього і четвертого блоків були зафіксовані КДБ ще 17 березня 1984 року, — говорить В'ятрович. — Перший з блоків на той час працював трохи більше двох років, другий — лише вступав в експлуатацію. Але доробляти його не було часу — згодом кадебісти писали про поспіх з дотерміновим запуском реактора до чергового з'їзду партії».

Докладніше про 15 років, які передували Чорнобильській катастрофі, у документах КДБ ви можете прочитати на сайті tsn.ua.

Прес-центр Центру досліджень визвольного руху.

МОМЕНТ «ВІДСТАВНОЇ» ІСТИНИ

Нерідко колишніх військових, надто якщо вони вихідці з села, тягне до справи пращурів - до землі. Так у людей відкривається «друге дихання», що, зрештою, дозволяє зайняти гідну нішу у постармійському житті. Учорашні командири буквально «з нуля» починають господарювати на своїх сотках так вправно, що запросити можуть невідомі форуму навіть професійним плівникам чи виноградарям. Сумніваєтесь? Тоді завітайте до родини Древецьких, що мешкають у селі Лозове-3.

Голові родини Леоніду Древецькому - 57. Зрілий вік чоловіка виказує хіба що сивина на скронях і у вусах. Статура ж, координація рухів, навпаки, приховують. Відчувається виправка не просто військового, а командира. Так воно і є - до 1999 року, до самого звільнення у запас, Древецький командував однією з військових частин забезпечення флоту на території півострова. На «гражданці» відставний підполковник довго не сушив голову над тим, чим же зайняти себе далі. Грунт у буквальному сенсі цього слова підготував задалегідь - за сприяння місцевого райвійськомату отримав п'ять соток у СГТ (садівничо-городницькому товаристві) «Долина», що у селі Лозове-3 Сімферопольського району. «Певно, все ж далось взяти мого садівничого коріння, - міркує з цього приводу сам відставник. - До революції мій прадед та дід були відомими на Вінниччині землевласниками, тримали великі сади. За що, власне, потім і поплатились - їх спочатку розкуркулили, а потім, зокрема, діда, у тридцять років репресували, а мого батька забрали до дитбудинку...»

Адаптацію до нових, сільських, умов носопечений пенсіонер-городянин почав з бджолярства. Цю ідею підкинув давній приятель, відставний флотський льотчик, підполковник Борис Моїсєєв, до речі, командир екіпажу «борта» командувача ЧФ. Він звільнився у запас на декілька років раніше і вже встиг досягти певних висот і у «медовій» царині. Древецький охоче пристав на його пропозицію «скооперуватись». Обзавівся стареньким, але все ж ходовим «ЗІЛком», згодом же й причепним павільйоном для перевезення вуликів. Утрьох (до справи долучився ще один товариш

по службі) у період медозбору колекціями по всьому Криму. Своє командирське «військо» Древецький довів до 41-ї сім'ї, а щорічний «взяток» від них - до однієї тонни меду. Не виникало особливих труднощів з його реалізацією, проте через чотири роки «солодкий» бізнес довелося майже повністю згорнути. Чому?

- З кожним роком, - пояснює чоловік, - сонце до середини літа ледве не дотла випалювало рослинність, що мала квітнути. Потрібно було шукати поливний угіддя, засіяні гречкою, рапсом. А ті землі майже скрізь приватні. Їхні господарі звичайно дозволяють розмішуватись неподалік тільки своїм пасічникам, з приїжджми вимагають платню. Хоча, до слова, у цивілізованих країнах такого розподілу не існує, там, як відомо, навпаки всіляко стимулюють приїжджми пасічників. Тож стало просто невідгодно так працювати. Можна було, звичайно ж, перейти на підготовлену бджілу цукром, як це інколи практикується. Але то був би поганий мед, а поганий мед робити я не хочу принципово. Так само і з виноградом - якщо його вирощувати, то тільки найкращі, перспективні сорти.

З часом «фазенда» Древецьких приросла ще тридцятьма сотками колишніх сусідів. Земля у них роками стояла пустою і з часом мала всі шанси перетворитись в окрузі на свіже сміттєзвалище. З цих «превентивних» міркувань правління товариства без проблем законно переформило закінчені ділянки на всіх дорослих членів родини Древецьких. Бо ж бачило, що колишній командир порався на землі, як природжений фермер. Та ще й обласнував на ній капітально (заради цього Леоніду Миколайовичу довелося продати квартиру у Сімферополі. - Авт.): зводив ошатний триповерховий будинок, копав криниці, насаджував персики і виноград. Тепер це - добротна сільська садиба, надійний прихисток подружжя Древецьких, їхніх синів з невісткою та двох онуків. Причому, з усіма «підручними» засобами виробництва - садом, городом, виноградним розсадником, колекційним виноградником, двома криницями, басейнами, наземними і підземними ємностями для зберігання води, власноруч розробленою системою крапельного зрошення тощо.

Леонід Миколайович - один з небагатьох жителів Лозового-3, хто з таким розмахом господарює на тутешній землі. Власне, землею її можна назвати з великою натяжкою. Кам'янисті, «неліквідні» крутосхили, фактично північне передгір'я Чатир-Дагу. Улітку від печучого сонця тут непереливки всьому живому. Не кожному лозовському дачнику до снаги щось вирощувати на цих висунених кам'янистих розсипах. Бо, окрім всього іншого, відразу постає питання водозабезпечення, що знову ж таки потребує неймовірних зусиль і додаткових коштів. Але для дружньої родини Древецьких, де, як переконався, всі (у тому числі й онуки) працюють, як справді одна команда, це не стало якоюсь нездоланною перешкодою.

- Удвох з сином, - розповідає пан Леонід, - ми копали кожну криницю приблизно три місяці, щодня по десять-дванадцять годин. Працювали здебільшого відбійним молотком. Результативним вважався день, якщо витягували на поверхню хоч найменше півсотні відер породи. Інколи за цілий день виходило п'ять-шість. Це тоді, коли наштосувалися на суцільну скелю. Але води ми все ж таки дістались. Тепер ось думаємо вже про третю криницю.

Вимушена, з бджілу на виноград, переорієнтація діяльності не стала для мого співрозмовника кроком у шість невзідане. Ще під час військової служби він знаходив час, щоб плекати сонячну лозу в обійсті батьків дружини Тамари. Навіть навчився проводити так звані зелені операції на традиційних для півострова «присадібних» сортах Молдова, Лідія, Ізабелла.

- Виноградна лоза, - зізнається чоловік, - мене якось притягувала завжди. Мабуть, тому, що капризна, вимагає постійної турботи упродовж всієї вегетації і водночас сповна віддає за всі твої труди.

Пізнавав же секрети професійного виноградарства мій співрозмовник експромтом. Щось знаходив у різних довідниках, періодичних виданнях. Але найбільше у цьому навчальному процесі зарадили слухні поради і рекомендації тих, «хто університеті не закінчував», а до всього так само доходив своїм розумом. І головне - досягнув справді вагомих результатів. Зустрічався Леонід Миколайович з ними на

виставках, консультувався у телефонному режимі, навідувався у гості. Власне, підтримує з ними чоловік стосунки і донині. Скажімо, з фермером Володимиром Цикало з Сакського району, знамим запорізьким селекціонером Віталієм Загорулком (у минулому інженером-радіоелектроніком). Завдяки таким плідним контактам Древецький потроху освоїв, приміром, найбільш складні види прищеплювання, особливої зрощення і підживлення, інші важливі технологічні прийоми. А ще у цих визначних фахівців чоловік придбав нові комплексні сорти столового винограду і почав «обкатувати» їх на своїй колекційній ділянці. Сьогодні жива колекція налічує понад 150 сортів, і з кожним роком вона тільки поповнюється.

Щодо технічних сортів, тобто тих, що йдуть здебільшого на виготовлення вина, то Древецький не має справи з ними з двох причин. По-перше, особисто сам і його близькі байдужі до хмільних напоїв. А по-друге, це надто дорого - займатись у вітчизняних умовах приватним виноградарством. Адже тільки за офіційну ліцензію потрібно викласти приблизно півмільйона гривень. А ще ж потрібно якість закріпити на вельми тісному «градусному» ринку.

Виноградник Леоніда Миколайовича справив на мене (передовсім як виноградаря-аматора) неабияке враження. Про стан кушів, шпалери я вже не кажу - вони бездоганні. Як і оригінальна система крапельного зрошення, до речі, розроблена і змонтована власноруч двома Леонідами (батьком і сином) Древець-

кими. Тому вже на другий рік окремі грона радуєть і формами, і кольором, і смаком. Деякі грона, приміром, сортів Лора, Кеша, Елегантний досягають до трьох кілограмів ваги.

- Ми вирішили, - посвячає у тонкощі своєї виробничої практики Леонід Миколайович, - що той сорт, який проявить себе добре, отримає у колекції двійника. Найперспективніші ж - такі, як, скажімо, Талісман, Лора, Рута, Софія, Преображення будуть розмножені до чотирьох кушів. Натомість, від колись розрекламованих Цици, Денала, Русвена, Фламінго та ще декількох будемо однозначно відмовлятися. Та ж Цица зовні нарядна, красива, але ж ягода у неї надто водяниста і кісточки завеликі. Фламінго дозріває-дозріває, а все одно кислий. Є сорти, у яких неістівна товста шкірка ягоди. Немає жодного резону їх тримати, бо ж мій виноградник не гумовий.

Варто також додати, що військового пенсіонера так само дає раду й персикам - у нього на присадібній ділянці понад 70 цих дерев. У догляді за ними Леонід Миколайович теж неухильно дотримується апробованих у тутешніх умовах ефективних вимог агротехніки. Тому багаторічні насадження у нього не піддаються згубній інфекції, відтак стабільно плононосять, приносячи Древецьким як задоволення, так і матеріальний зиск.

Василь САДОВСЬКИЙ.

На знімку: Леонід Древецький у своєму колекційному винограднику. Серпень 2010 року.

Фото автора.

В ГОСТЯХ
У ШЕФІВ

МОРСЬКА ПІХОТА...

«ДЕСАНТУЄТЬСЯ» В ШАХТУ!

Нещодавно морські піхотинці на чолі з командиром батальйону морської піхоти військ берегової оборони Військово-Морських Сил ЗС України підполковником Олександром Конотопенком з офіційним візитом відвідали своїх шефів - територіальну громаду у місті Ровеньки, що на Луганщині.

- Шефська робота значно активізувалася з підписанням Указу Президента України від 27 вересня 2010 року про «Питання шефства над Збройними Силами України», - зазначає підполковник Коно-

топенко. - Тепер у нас прекрасні взаємовідносини не тільки з кримською владою, за місцем дислокації, але й з адміністраціями важливих шахтарських центрів на Сході України - Алчевськом і Ровеньками.

Для встановлення більш тісних зв'язків з військовими, обговорення ґрунтовних питань взаємодії, у виконкомі Ровеньківської міської ради під керівництвом міського голови Олександра Єсенкова зібралися представники місцевої громади.

В доброзичливій обстановці делегати від організації, підприємств, закладів міста, депутати міської ради, члени виконкому, керівники міської ради та виконкому, виконавчих органів міської ради розповіли «чорним беретам» про своє рідне місто, обмінялися цікавими думками, обговорили пропозиції щодо налагодження міцної співпраці.

А місту Ровеньки є чим похвалитись - тут проживає близько 90 тисяч справжніх трударів різних професій. Працюють взуттєва фабрика, телевізійний завод, дитячий оздоровчий комплекс «Лісові зорі», санаторій-профілакторій «Шахтарські зорі», філія Луганського НПУ ім. Т. Г. Шевченка та Алчевського ґрунничо-металургійного інституту.

Але, звичайно, 95 відсотків всієї продукції дають вугільні підприємства. Так, до складу крупного ДП «Ровенькіантрацит» входять сім шахт, три збагачувальні фабрики, ремонтно-механічний завод, автобаза, управління соціальної сфери. І саме шахтарські колективи вносять значний вклад в допомогу закладам ку-

льтури, спорту, навчальним закладам, дитячим садкам міста тощо.

Серед насиченого і надзвичайно короткого (всього 5-6 годин!) візиту військовиків на землю, зрощену кров'ю легендарних молодогвардійців, пройшла і тепла зустріч з Героєм України, депутатом обласної ради Сергієм Генієвським. Гості покладали квіти до меморіального комплексу «Слава», відвідали музей «Пам'яті загибленим» та ювелірний завод ТОВ «ПЮКП» «Агат», продукція якого відома далеко за кордоном.

Але найбільші враження на досвідчених військовиків справила шахта ім. М. В. Фрунзе.

- Ми були вражені умовами праці гірняків-фрунзенців, - розповів командир батальйону морської піхоти Олександр Конотопенко. - Це справді нелегкий і благородний труд.

- Бути на Донбасі і не зійти в шахту - тоді б ми не побачили Донбасу, - поспішається заступник командира з тилу майор Сергій Євсєєв. - Перед спуском на 750 метрів нас передягнули в «спецуху», дали «коногонки» (шахтарські ліхтарі), прибор «Р'ягівник», для дихання в екстремальних ситуаціях, та провели інструктаж з техніки безпеки. І хоча часу йти до місця забою у нас вже не було, ми бачили, де шахтарі розходяться до забою, вагонетки, стан людей та їхній вигляд. Все це справило незабутнє враження!

- Це був наш перший і плідний візит до шахтарського регіону, - підбиває підсумки командир частини. - Попередньо ми вели діалог в телефонному режимі, і коли узгодили основні питання співробітництва, ровенчани запросили нас до себе. В шахтарському краї ми остаточно з'ясували напрямки спільних дій за планом взаємодії, визначили конкретні заходи з надання шефської допомоги, - додає підполковник Конотопенко. - Місто - потужний виробник, і може значно допомогти у відновленні навчально-матеріальної бази батальйону, паркового господарства, складських приміщень, полігонної матеріальної бази. Це можуть бути і будівельні матеріали, інвентар, інструмент тощо.

Що ж, покладено добрий початок співпраці. Варто лише додати, що зі свого боку вій-

ськова частина не залишить ся в боргу перед громадою. Планується залучити воїнів у «чорних беретів» на військово-патріотичні свята, активні брати участь в житті шахтарського регіону, інформувати громадськість про життєдіяльність частини, міжнародні навчання, в яких постійно беруть участь морські піхотинці, допомагати у військово-патріотичній роботі з молоддю. А кращих ровенчан призовного віку - обов'язково запрошуювати на службу до морської піхоти. Так само, як і кращих хлопців з іншого шахтарського міста Алчевська - адже їх у Кримуському місті Феодосія служить вже близько десятка.

Руслан СЕМЕНЮК,
Регіональний медіа-центр
МО України,
АР Крим.

Фото прес-служби
Ровеньківської міської ради.

18 КВІТНЯ - ДЕНЬ ПАМ'ЯТОК ІСТОРІЇ ТА КУЛЬТУРИ

НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА – ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РЕСУРС УКРАЇНИ

18 квітня у Сімферополі в бібліотеці ім. І. Я. Франка відбувся урочистий захід, присвячений Дню пам'яток історії та культури і Міжнародному дню пам'яток та історичних місць. У ньому взяли участь міністр культури України Михайло Кулиняк, заступник голови Ради міністрів Криму – міністр економічного розвитку й торгівлі автономії Катерина Юрченко, голова Державної служби з питань національної культурної спадщини Міністерства культури України Андрій Вінграновський, голова Республіканського комітету Криму з охорони культурної спадщини Сергій Тур (на фото угорі).

Михайло Кулиняк привітав працівників сфери охорони культурної спадщини з професійним святом і зачитав поздоровлення від імені Президента України Віктора Януковича. «Ваша відповідальність у роботі, спрямована на охорону й популяризацію національних святинь українського народу, – важлива державна справа. Ми відповідаємо за долю історико-культурних реліквій, які необхідно зберегти й передати майбутнім поколінням. Маючи значний потенціал, Україна сьогодні активно поглиблює взаємини з міжнародними організаціями для внесення нових номінацій у список ЮНЕСКО. Певен, що ви й надалі будете сприяти вихованню любові й поваги до рідної держави, формуючи привабливий імідж нашої країни у світі», – говориться у вітальному адресі.

Міністр культури України підкреслив, що національно-культурна спадщина України – це інвестиційний ресурс і гарантія туристичної привабливості. За словами Михайла Кулиняка, це питання актуальне для кримського регіону: «Адже Крим – справжня туристична перлина світового масштабу, потенціал якої ще до кінця не використаний». Він додав, що уряд автономії на чолі з головою Ради міністрів Криму Василем Джарти докладає максимум зусиль для розвитку цього напрямку.

У свою чергу Катерина Юрченко відзначила, що збереження об'єктів історико-культурної спадщини – один із пріоритетів розвитку кримського півострова. Віце-прем'єр автономії нагадала, що кримським урядом була створена Робоча група з аналізу стану й ефективності використання об'єктів культурної спадщини, розташованих на території Криму. У ході її засідань розглядаються найбільш актуальні питання, у тому числі, затвердження історико-архітектурних опорних планів, меж і режимів історичних ареалів у населених пунктах, внесених у Список історичних населених місць України, виявлення нових об'єктів культурної спадщини і взяття їх на облік як пам'яток, створення нових історико-культурних заповідників. Катерина Юрченко повідомила, що в цей час у процесі створення «Історико-археологічного заповідника «Неаполь Скіфський» і Кримської рес-

публіканської установи «Палац-замок «Ластівчине гніздо». За її словами, урядом Криму вже зроблені рішучі кроки з наведення порядку на стежині й площі навколо Ластівчиного гнізда, а з 1 травня поточного року розпочнеться благоустрій території Ластівчиного гнізда й прилеглої до нього території.

На контролі Ради міністрів постійно перебувають питання збереження історичної забудови, припинення розграбування археологічних об'єктів, розміщення реклами в історичних ареалах населених місць, на будинках-пам'ятках.

Працівникам сфери охорони культурної спадщини були вручені Почесні грамоти Міністерства культури України, Подяки голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим, а також пам'ятний нагрудний знак Республіканського комітету Криму з охорони культурної спадщини.

Також учасники заходу відвідали «Бахчисарайський історико-культурний заповідник», де під час екскурсії були ознайомлені з експозицією «Скарби Південно-Західного Криму». Зокрема, їм презентували відреставровані китайські лакові шкатулки першого століття нашої ери з Усть-Альмінського некрополя в Південно-Західному Криму (на фото унизу).

Головне управління інформаційної політики Ради міністрів АРК.

ЗНАЙ НАШИХ!

УКРАЇНСЬКОГО АКОРДЕОНІСТА ВИЗНАНО НАЙКРАЩИМ!

16-17 квітня 2011 року в Ірландії (м.Наван) відбувся ювілейний 40-й міжнародний конкурс-фестиваль акордеоністів, у якому взяли участь представники Великої Британії, Ірландії, Італії, Франції, багатьох інших країн, у т. ч. України. Вперше за 40 років у цьому престижному міжнародному конкурсі взяв участь представник України і одразу здобув головний приз – «Золоту ліру». Переможцем став заслужений артист України, лауреат багатьох міжнародних конкурсів акордеоністів Ігор Завадський.

В колекції нагород Ігоря це вже друга «Золота ліра». Першу він здобув ще в 1995 році в Італії, отримавши 100 балів зі 100 можливих (унікальний випадок в багаторічній історії міжнародних конкурсів). А до цього ще була золота медаль на престижному конкурсі «гран-прі» у Франції.

До речі, в Ірландію Ігоря, в першу чергу, запросили зіграти на відкритті фестивалю у великому гала-концерті, зазначив Посол України в Ірландії Сергій Рева, який прибув на концерт та церемонію нагородження з Дубліна, аби підтримати нашого співвітчизника. «Публіка була у захваті від емоційного та артистичного виступу українського музиканта, який нікого не залишив байдужим», відзначив керівник українського диппредставництва в Ірландії.

Департамент інформаційної політики Міністерства закордонних справ України.

«НАЩАДКИ СВАРОГА» В СІМФЕРОПОЛЬСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ МУЗЕІ

Нещодавно Художній музей м. Сімферополя на чолі з директором Лариною Кудряшовою відкрив свої гостинні двері для виставки кованих робіт «Нащадки Сварога» (художнє кування металу) Кримського регіонального відділення Спільних майстрів ковальського мистецтва України (КРВ СМКМУ). Сімферопольці та гості міста матимуть нагоду доторкнутися до магічного світу металу та вогню включно до 30 квітня.

тецькі акції дають можливість майстрам у круговороті життя зупинитися і не тільки подивитися на роботи своїх колег, а й продемонструвати свій талант усім небайдужим до давнього ковальського ремесла.

Щодо робіт, представлених в експозиції, то найбільшими кованими композиціями є «Сварга», «Фенікс», створені колективом кївських майстрів під керівництвом Сергія Фірсова, і «Молот Тора», створений Юрієм Тембелем і дизайнером Сергієм Гулевським. Ці роботи об'є-

днує глибинний символізм, що сягає своїми витокami у слов'янську та скандинавську міфологію. Так, «Сварга», що поєднує в собі різні матеріали – залізо, латунь, бронзу, дерево, – це символ сонця, стремління до Бога. «Фенікс» – великий птах (відцентрована фігура, яка до всього ще й рухається), теж є з'єднанням бронзи, латуні, заліза, звісно, означає символ відродження. «Молот Тора» (Мйольнір, Mjolnir, дослівно «той, що розбиває» – зі скандинавської міфології) символізує не

просто бога грому та блискавки, а ще й перемогу над злом. Дуже приємно, що дві з цих композицій («Сварга» і «Молот Тора») є подарунком мешканцям нашого міста від кївських і донецьких ковалів, планується що їх буде встановлено на День міста у сквері кованих фігур, який за більш ніж три роки уже встиг стати окрасою кримської столиці і був внесений у туристичний маршрут Сімферополем.

Усі експонати виставки, хоч і вирізнялися різними стилями і напрямками створення, були об'єднані в єдину композицію – композицію краси металу, яка радує око своєю величністю, міцністю і водночас граціозністю, плавністю і навіть тендітністю ліній. Вражають і мала та середня пластика в металі, й ужиткові речі (камінні набори, ліхтарі, прес-пап'є, світильники,

віконні ґрати), і настінні панно. Окремо подано історичні сувенірні вироби – мечі, катани, кортики, а також литво (історична реконструкція) – скроневі кільця, браслети, фібули, виготовлені з латуні та бронзи. Крім того, до уваги глядачів представлені роботи, виконані у стилі так званого стімпанку. (Стімпанк – це напрямок найрізноманітнішого креативу (література, графіка, дизайн тощо) на основі, що світ залишився на технологіях другої половини XIX століття і розвивав їх далі тільки у розрізі різновидів і кількісно).

Не можна не сказати і про роботу Романа Ковалика з Червонограда «Янгол», де майстер зобразив обличчя своєї доньки в образі ангела. До речі, це теж подарунок нашому місту, але певний період його не можуть встановити через побоювання ковалів, що робота може бути пошкоджена городянами. На жаль, але такий факт має місце. Згадаймо минулорічне «загадкове» зникнення з парку кованих фігур мотоцикла, про що «КС» уже розповідала.

Прикметно, що у колі дужих ковалів опинилася і тендітна прекрасна дівчина Дар'я Губкіна, яку азам кування навчає член правління СМКМУ Олексій Криворученко, син Олега Криворученка. І як тут можна не виокремити її роботу «Пролісок», котра відрізняється лаконічністю і справжньою жіночою ніжністю. Уже те, що до такої важкої, кропіткої чоловічої роботи долучилася дівчина, вже є своєрідним подвигом. Сподіваємось, що це тільки початок ковальського шляху Дар'ї.

Треба сказати, що у родині Криворученків, крім самого Олега Миколайовича, його синів Олексія та Дмитра, кувати вміють і жінки: дружина Тетяна,

донька Катерина і невістки – Катерина та Ольга. І, до речі, можливість приєднатися до створення шедеврів з металу матимуть і усі бажачі, оскільки 30 квітня, в останній день виставки, відбудеться майстер-клас з кування, який будуть проводити кримські ковалі.

Ми вже говорили про гостинність працівників музею, яким, власне, хочеться висловити особливу подяку. Адже окрім того, що протягом місяця ковальська виставка буде експонуватися в музеї, для гостей було проведено ще й екскурсію по всіх інших залах, де, безперечно, зібрані унікальні шедеври кримського і не тільки образотворчого мистецтва. І, звісно, окрема подяка усім майстрам ковальського мистецтва, які кожного року віддають нам разом зі своїми шедеврами і частинки своїх душ. І так хочеться, щоб і мешканці, і гості міста берегли і охороняли те, що їм від чистого серця дарують ковалі.

Ірина МИТКАЛИК. Фото К. КРИВОРУЧЕНКО.

Мешканці кримської столиці уже звикли до виставок просто неба у сквері кованих фігур, які влаштовують місцеві ковалі (за допомогою побратимів з інших регіонів України) на день св. Валентина, 8 березня і особливо на День міста. Однак нинішня виставка у стінах такого поважного закладу, як Художній музей проводиться вперше.

На урочистому відкритті виставки виступили директор музею Ларина Кудряшова і голова КРВ СМКМУ Олег Криворученко. Вони з радістю презентували присутнім вироби не тільки кримських майстрів, але й ковалів з Києва, Донецька, Червонограда (Івано-Франківська обл.), Краматорська, смт. Рокитне (Київська обл.), що щиро відгукнулися на ініціативу створення цієї виставки і надали свої роботи. Слово мали і гості – ковалі з інших регіонів України – Юрій Тембель і Сергій Каспрук (голова Ради старійшин Гільдії ковалів Донбасу) з Донецька, Сергій Фірсов (член КРВ СМКМУ) з Києва. Незважаючи на різні стилі їхніх робіт, майстри були одностайні у тому, що подібні мис-

